

Toldi

Oly sűrű lett az alkony mint a kása
mit angyalok kavarnak szorgosan
felhők fehérlő lisztjével berántva
tömegkonyhának látom most Uram

a Mennyedet egy bádogperemű ho-
rizontnyi éj jut itt mindenkinek
bár kevesebb a zsírja mint a húhó
mivel odalökik s nyúlos-hideg

mire elém kerül de híján jobbnak
a lelkem ebből is bevacsorál
és aszujától álomi boroknak
szám szélén csordul édesen a nyál

a telihold-malomkő feldereng még
vér- és velő-szennyel de engemet
nem büntudat gyötör kegyetlen eszmék
feszítik próbatétre szívemet

s közben fölöttem címert festegetve
sárkányt levágott félkart karddal és
bíbor lángnyelveket formáz az este
heraldika talán ez az egész

világ s behorpadt pajzsa bár a Naprend-
szernek de mégis acélsisakom
résén át nézem lándzsáját szegezve
hogyan támad rám naponta új napom

bár fröcsköltém volna szét a Tejúton
a Bence-hozta sárga aranyat
a csillagokat s nem kellene folyton
bizonygatnom vitézi voltomat

megfékezni a megvadult bikákat

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

[illegible]